

HALLANDS KONSTMUSEUM

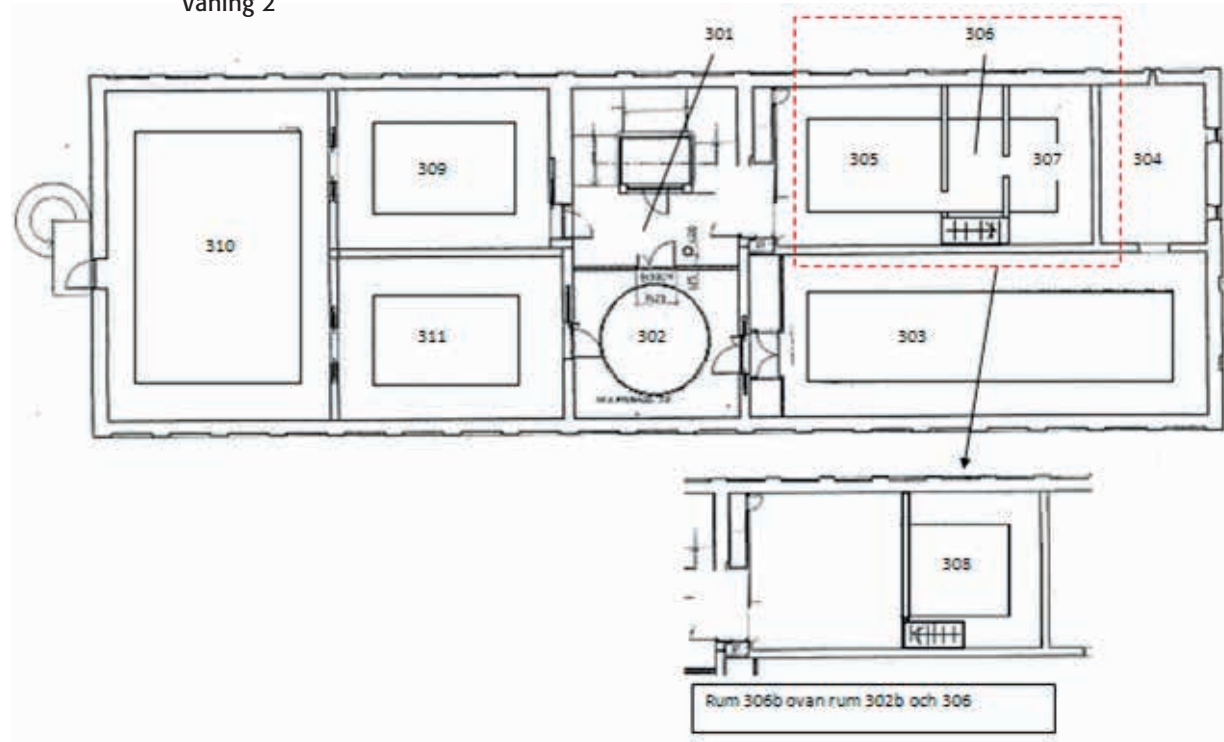
Museet 2, Halmstads kommun

KULTURHISTORISK VÄRDERING

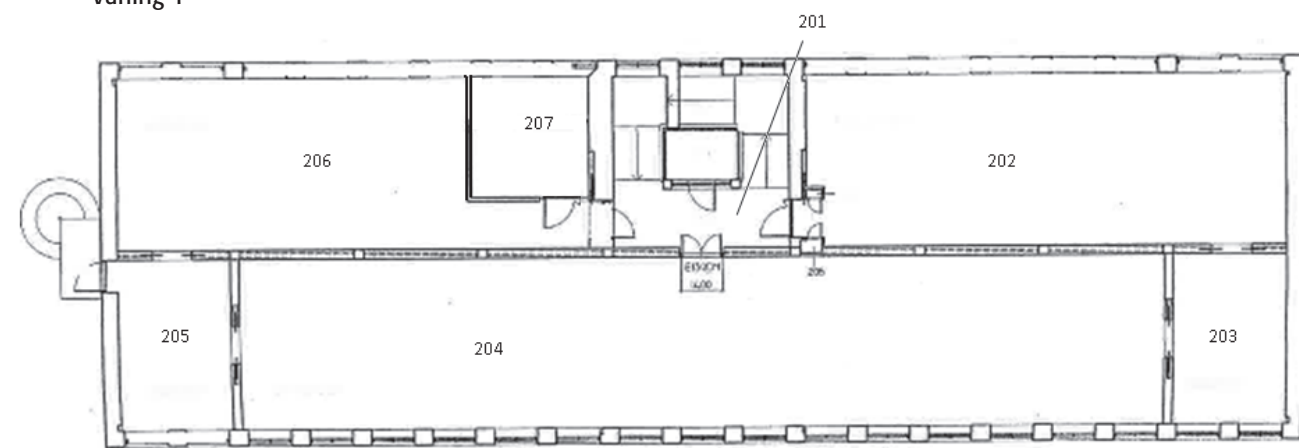

KULTURMILJÖ
HALLAND

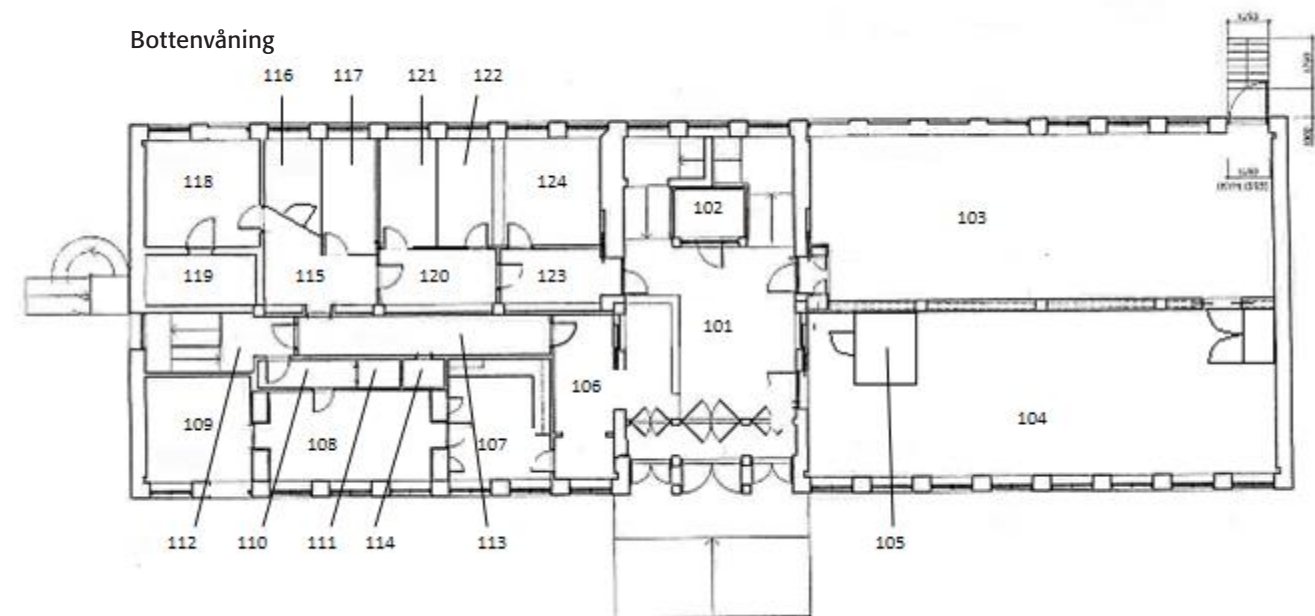
Våning 2

Våning 1

Bottenvåning

Källarplan

Författare: Britt-Marie Lennartsson och Maria Johansson

Foto: Britt-Marie Lennartsson och Maria Johansson

Omslagsbild: Britt-Marie Lennartsson (fotonr 2015-14-4).

Layout: Anders Andersson

Utförd av: Kulturmiljö Halland

Diarienummer: 2015-198

Beställare: Stiftelsen Hallands läns museer

KULTURMILJÖ
HALLAND

Postadress: Bastionsgatan 3 | 302 43 Halmstad | Tel: 035-19 26 00

E-post: kansli@kulturmiljohalland.se | Hemsida: www.kulturmiljohalland.se

Innehåll

Sammanfattning 4

 Exteriöra värden 4

 Interiöra kulturhistoriska värden som helhet 4

Riktlinjer 5

Inledning 6

Historik 6

 Hallands museiförening 6

 Byggnadshistorik 7

 Tidigare planer på tillbyggnader 8

 Historik i korthet 8

Beskrivning och kulturhistorisk värdering 9

 Exteriör beskrivning 9

 Rumsbeskrivning 12

 Källarplanet 12

 Bottenvåningen 17

 Våning 1 25

 Våning 2 27

 Riktlinjer 32

 Källförteckning 32

Sammanfattning

Hallands museiförening grundades 1886 med syftet att samla in och ställa ut gamla föremål; från början i sina lokaler i Norre Port. Föreningen bedrevs ideellt fram 1928 när fil. dr. Erik Salvén anställdes som museets förste fackutbildade och heltidsanställda intendent. Han genomförde planerna på en ny museibyggnad, vilken kunde invigas 1933. Museibyggnaden ritades av Ragnar Hjorth och var ett av det första länsmuseum i landet som byggdes speciellt för detta ändamål. Lokala material användes i stor utsträckning; bl a tegel från Slottsmöllans bruk och granit från Söndrum. Hjorth ritade även tillhörande flaggstänger, montrar, draggardiner, stolar, intendentens skrivbord, hyllinredning m.m. Fasaden präglas av 1920-talets klassicism, och har flera drag vilka är gemensamma för samtida museibyggnader; tegel som fasadmateriäl (av hänsyn till brandfaran), ett stort antal fönster (för att erhålla maximalt med dagsljus i lokalerna), en vaktmästarbostad (av säkerhetsskäl) och planen med en centralt placerad trappa som en mittaxel, både vertikalt och horisontalt, genom byggnadskroppen. För att allmänheten skulle kunna ta del av de stora samlingarna som växt avsevärt under de år museet rymts i Norre Port, fick det nya museet stora utställningslokaler (78 % av byggnadens lokalyta), där några av museets specialområden fick anpassade lokaler. Översta våningen med ljusinsläpp från taket avsattes till konstutställningar. Så stora ytor för visning av konst var vid denna tid ovanligt för en stad av Halmstads storlek.

Genom museets brist på utrymme har en utbyggnad diskuterats under flera år. Museibyggnadens enkelt utformade gavlar antyder att byggnaden redan från början var tänkt att utvidgas. Detta antagande förstärks också genom skisser i museets arkiv, som Ragnar Hjorth ritade redan på 1930-talet; med två flyglar ned mot Nissan. 1952 gjorde han en skiss över hur byggnaden skulle kunna förlängas åt båda håll, för att bibehålla den symmetriska uppbygganden. Därefter har flera förslag diskuterats angående en utbyggnad, dock utan att något realiserats.

Museibyggnaden är tämligen väl bevarad exteriört, men även interiört. Interiört ändrades vaktmästarbostaden om till personalutrymmen och kontor på 1970-talet då även en del av entréhallen avsattes för en hiss. Planlösningen har förändrats något genom nya mellanväggar i kontorsdelen och några mindre rum vilka skapats i utställningshallarna genom sekundära väggar. Visa förändringar har också skett i icke publika delar i källare samt magasin på tredje våningen. En av utställningshallarna byggdes om till kafé på 2010-talet. Ytskikten har ändrats, men överlag har fönster, fönsterbänkar, elementskydd, spegeldörrar, skjutdörrar, dörrfoder och lister bevarats, samt en hel del väggfast platsbyggd hyllinredning i kontorsdelen, samt trapphallarna.

Exteriört har vissa förändringar skett; på baksidan togs delar av en terrass bort för att möjliggöra en väg fram till byggnadens mittparti, där en modern dörr sitter. På gavlarna har tillägg gjorts i form av ventilation och utrymningstrappa. I övrigt är arkitekturen bevarad till material, fönster, detaljer etc. Det finns även två lyktstolpar kvar på Tollsgatan, vilka kan höra till de detaljer som Hjort formgav.

Museibyggnaden har ett högt kulturhistoriskt värde och är placerad i klass B i den kommuntäckande byggnadsinventeringen från 2006 med motiveringen att den bär på såväl dokumentvärde; arkitektoniska och samhällshistoriska, som upplevelsevärden; arkitektoniska, kontinuitets- och symbolvärden. Museet tillsammans med den närmaste omgivningen, Örijanssskolan, Norra kyrkogården, kastanjeallén och villabebyggelsen i närheten, visar på en intressant årsring i Halmstads historia.

Exteriöra värden:

- Den mycket välbevarade arkitekturen där tjugotalsklassicismen börjar få inslag av 1930-talets funktionalism, enkla, eleganta linjer med genomtänkta sparsmakade detaljer, hög kvalitet på material, byggnadskroppens volym och monumentala exteriör. Arkitekturen är typisk för sin tids museibyggnader, med tegelfasad och många fönster.

- Symmetriskt uppbyggda fasader mot öst och väst där både fram och baksida kan vara entrésidor.
- Det mörkbrända teglet i fasaden, murat i munkförband med detaljer som lisener och dekorativa runda reliefer.
- Plåtarbeten i koppar.
- Raka enkla gesimser i ljus marmor som kontrasterar mot det mörka teglet och markerar våningsplanen.
- Den monumentala stentrappan med entrépartiet med kolonner, ursprungligt fönsterparti och dörrar.
- Symmetriska, upprepande, jämna fönsterrader med variation av fönsterstorlekar mellan våningarna, samt markering av trapphall/husmitt.
- Fönster i trä, med tidstypisk indelning med mittpost med smalare spröjs.
- Avsaknaden av fönsteröppningar på översta våningen är ytterligare ett tecken på att byggnaden var ritad för museiverksamhet, liksom takfönstren för att släppa in solljus i konsthallen på detta våningsplan.
- Det flacka sadeltaket med takfönster.
- De två kvarvarande gatlyktorna på Tollsgatan, formgivna av Ragnar Hjort.
- Någon typ av omgivande parkmiljö.

Interiöra kulturhistoriska värden som helhet:

- Planlösningen är mycket välbevarad och illustrerar tydligt sin tids museibyggnad, även om vissa enstaka tillägg av nya mellanväggar och förändringar av funktioner skett.
- Alla fönster i byggnaden är värdefulla, då de är en viktig del av den ursprungliga arkitekturen. Deras form, bågar och handtag samt fönsterbänkar av kalksten eller trä, samt fönstren med blyspröjs i trapphallen.
- Allt ursprungligt material och inredning från den första museitiden är viktigt att bevara så långt det är möjligt, till exempel alla äldre snickerier såsom spegeldörrar, golvlister,

dörrfoder samt originalinredning i form av platsbyggda hylor i kontorsdelen. Äldre trä- och parkettgolv.

- Trapphallarna med kalkstensgolv, ledstänger i mässing och smidesjärn, fönster formade efter trappans lutning med originalhandtag och innerglas försedda med blyspröjs. Kolonnerna i den övre trapphallen är ett pampigt avslut på trappan.

RIKTLINJER

- Då byggnaden är så väl bevarad och bär på så många typiska inslag för museibyggnader från sin ursprungstid, bör den få behålla sin karaktär. En tillbyggnad kan däremot vara helt modern. Detta bör dock inte hindra moderniseringar i form av ökad tillgänglighet, förbättrat arbetsklimat och dylikt, om åtgärderna anpassas material- och formmässigt till den ursprungliga arkitekturen.
- Den ursprungliga arkitekturen och materialen bör bevaras så långt det är möjligt. Alla förändringar och nya inslag bör respektera den ursprungliga arkitekturen och materialvalen.
- Planlösningen bör bevaras, framför allt beträffande bärande väggar. Rumsindelning kan dock ändras genom sekundära väggar.
- Förändringar av ursprungliga inslag bör vara reversibla, dvs. vara möjliga att återställa.
- Anslutning av ev. tillbyggnad bör lösas på gavelsidorna, för att inte störa den genomtänkta symmetriska och monumentala arkitekturen på långsidorna.

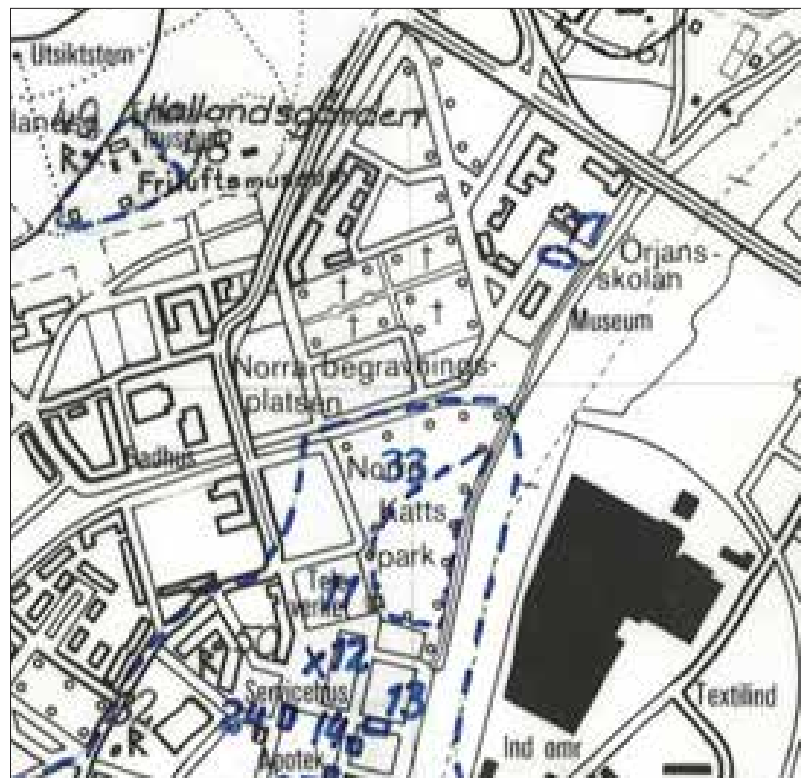
Konstmuseet från öster.

INLEDNING

Inför renovering och tillbyggnad av Hallands konstmuseum har denna kulturhistoriska värdering utförts av bebyggelseantikvarier vid Kulturmiljö Halland. Syftet med värderingen är att tydliggöra vilka kulturhistoriska värden som finns i byggnaden, och vilken hänsyn som bör tas till dessa värden vid renoveringar och förändringar. Rapporten utgår från en dokumentation av museibyggnaden i Halmstad, utförd av Maria Johansson, Kulturmiljö Halland, rapport 2012-6.

Byggnaden ritades av Ragnar Hjorth och invigdes 1933. Den är belägen på Tollsgatan mellan Norre Katts park och Örjansskolan i centrala Halmstad och ägs idag av Stiftelsen Hallands Läns-museer och rymmer Hallands Konstmuseum. Byggnaden finns med i inventeringen över Hallands bebyggelse där den fått klassificering B med både dokument- och upplevelsevärden. Byggnaden är även med i bevarandeprogrammet för Halmstad stad (1992):

Utdrag ur ekonomisk karta.

”Läroverket ... bildar tillsammans med museet från 1933 en grupp representativa institutionsbyggnader i tegel omgivna av planteringar, varav framför allt märks Kastanjeallén, anlagd 1869...”. Området är reglerat enligt en stadsplan från 1941 vilken säger att museitomten endast får bebyggas med allmän byggnad, högst fyra våningar eller en höjd av 14 meter.

HISTORIK

Hallands museiförening

Hallands museiförening grundades redan 1886 av ekonomiskt starka män i Halmstad, bland andra Alfred Wallberg, Slottsmöllan, med Landshövdingen som ordförande. Föreningen grundades för att samla in gamla föremål som var tänkt skulle ställas ut i utställningslokaler för allmänheten att skåda. Föreningen ”räddade” även byggnader från rivning och köpte vid ett flertal tillfällen byggnader

der som ex. Kirsten Munk, Brokorpargården, Hallandsgården på Galgberget m.fl. Föreningen hade sedan 1887 sina lokaler i Norre Port och 1889 öppnades ett museum för allmänheten i lokalerna. 1917 köpte föreningen fastigheten Kirsten Munk i centrala Halmstad på auktion av den avlidne änkefrun Emelie Nycanders, tänkt att rymma museet. Dock ansågs lokalerna för små och museet blev kvar i Norre Port. Då varken lokalerna i Norre Port eller Kirsten Munk var tillräckligt stora för att rymma föreningens stora föremålssamling började det planeras för en ny museibyggnad, byggd för ändamålet. Föreningen bedrevs ideellt till museets förste fackutbildade och heltidsanställda intendent, fil. dr. Erik Salvén, anställdes 1928. Han genomförde planerna på en ny museibyggnad vilken invigdes 1933. Hallands museiförening drev museet fram till 1979 då Stiftelsen Hallands läns museer bildades. Länsmuseumet Halmstad bytte namn och inriktning 2011 då de fick namnet Hallands konstmuseum, Halmstad.

Hallands museiförening i lokalerna i Norre Port.

Byggnadshistorik

Museibyggnaden ritades av Ragnar Hjorth och började byggas 1931. Tomten till museet erhöles av Halmstad stad och låg mellan Örjansskolan och Norre Katts park. Invigningen hölls den 17 september 1933 och gästades av bland andra Kronprinsparet Gustav VI Adolf och Louise. Halmstads länsmuseum var ett av de första i landet som byggdes speciellt för ändamålet. Det finansierades mestadels av statliga bidrag, så kallade lotterimedel, och kostade ca 370 000 kr. Lokala material användes i stor utsträckning vid uppförandet; teglet kom från Slottsmöllans tegelbruk i norra Halmstad och granit till entrétrappan från Söndrum i västra Halmstad. Pelarna i entrén är av Ekebergsmarmor. Byggnaden fick ett klassiskt yttre med naturmaterial, men en modern konstruktion. Grunden gjöts i betong, liksom stommen, med undantag för ytterväggarna vilka murades i tegel. Mellanväggarna byggdes upp genom ett regelbundet system av H-balkar ingjutna i betongpe-

lare. Pelarna gjordes inte helt gedigna utan plats för elledningar skapades i balkarnas fördjupningar. Mellanväggarna byggdes av plattor av slaggbetong, dubbla med luftspalt mellan. Detta skapade utrymme för skjutdörrar mellan utställningssalarna. Tillammans med museibyggnaden ritade även Hjorth flaggstänger, montrar, draggardiner, stolar, intendentens skrivbord mm. Allt blev dock inte byggt.

Fasaden präglades av 1920-talets klassicism, och har flera drag vilka är gemensamma för samtida museibyggnader; tegel som fasadmateriäl (av hänsyn till brandfaran), ett stort antal fönster (för att erhålla maximalt med dagsljus i lokalerna), en vaktmästarbostad (av säkerhetsskäl) och planen med en centralt placerad trappa som en mittaxel, både vertikalt och horisontalt, genom byggnadskroppen.

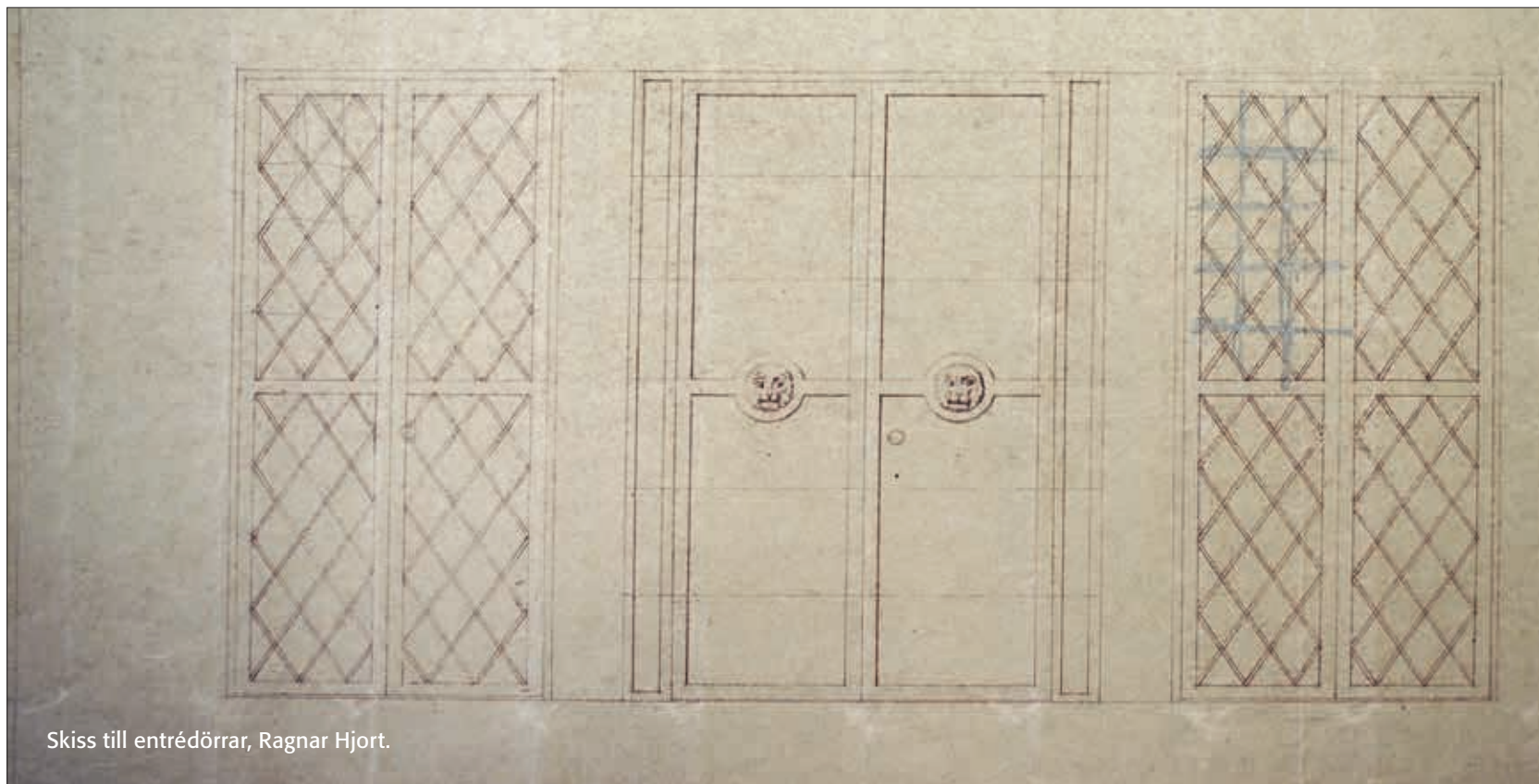
Lokalerna i Norre Port var så begränsade att stora delar av museets föremålssamlingar inte varit tillgängliga för allmänheten. Det nya museet ritades därför med stora utställningslokaler (78 % av

Halmstads länsmuseum vid invigningen 17 september 1933.

byggnadens lokalyta) för att allmänheten skulle kunna ta del av de stora samlingarna som växt avsevärt under de år museet rymts i Norre Port. Några av museets specialområden, bonadsmåleri, halländskt lergods, halländsk förhistoria och sjöfart fick egna utställningar och i några fall ritades lokalerna speciellt för en viss utställning. Översta våningen på det nya museet avsattes till konstutställningssalar med stora ljusinsläpp från taket för att få ljus till utställningen. 250 m² för konst i en stad av Halmstads storlek var inte något vanligt vid denna tid. Dessa utställningslokaler har haft stor betydelse för utvecklingen av konstlivet i staden. Idag är dessa ljusinsläpp till stor del avskärmade för att inte solljuset skall förstöra konsten.

Mot Nissan, på museibyggnadens baksida, har tidigare legat en terrass. Terrassen finns med på äldre ritningar och på fotografier bland annat från Kronprinsens invigningstal. Terrassen nåddes från en glasdörr som satt i det stora glaspartiet på byggnadens baksida som anslöt till museitrappans första viloplan, mellan källar- och bottenvåning. Troligen togs denna terrass bort när hissen byggdes 1972.

Skiss till entrédörrar, Ragnar Hjorth.

Ovan: Skiss till trappans ledstänger. Ovan till höger: Skiss till utbyggnad av museet, Ragnar Hjort 1930-talet.

På källarplanet, där det idag finns en utgång till museets baksida, fanns tidigare en toalett. Möjligen togs även den bort när hissen installerades och museets baksida byggdes om.

Kyrksalen, rum 303, var från början byggd för att visa museets samlingar av föremål från kyrkor. Kapellet, rum 304, byggdes för att visa besökarna hur ett kapell tidigare kunde se ut och rummet inreddes med föremål från samlingen. Kapellet har tidigare använts bland annat till dop och vigslar. Dopfunten i rummet kommer ursprungligen från Snöstorps kyrka, entrédörren från Nöttja kyrka i Småland och dörren därbakom kommer från en okänd kyrka (Anna Holmström).

I det nya museet byggdes, av säkerhetsskäl, även en vaktmästarbostad på två rum och kök. Under 1970-talet förändrades behovet av ständigt närvarande personal och lokalerna behövdes för andra ändamål. Köket blev personalrum, vardagsrummet blev diverserum, sovrummet kontor, badrummet i källaren blev rum för mottagning av föremål och matkällaren blev städförråd. Fjärrvärme installerades i byggnaden på 1980-talet och det tidigare pannrummet byggdes om till kontors- och försäljningslager medan kolupplaget byggdes om till arkiv.

Tidigare planer på tillbyggnader

Varken lokalerna i Norre Port eller museibygnaden på Tollsgatan har varit tillräckliga för att förvara museets föremål i. Kirsten Munks vind användes tidigare som magasin, likaså stiftelseägda

Hallandsgården som invigdes 1925 och som består av byggnader från olika delar av Halland. 1980 kunde museet hyra en lokal på söder i Halmstad och föremålen på Kirsten Munks vind flyttades. Redan 1984 tvingades samlingen återigen flytta, denna gång av arbetssynpunkt och säkerhetsskäl, till lokaler på Slottsmöllan.

Genom museets brist på utrymme har en utbyggnad diskuterats under flera år. När Ragnar Hjorth ritade museibygnaden i början av 1930-talet gjorde han även ritningar över en tillbyggnad bestående av två flyglar ner mot Nissan, dock blev tillbyggnaden aldrig genomförd. Man kan också ana av arkitekturen, där gavlarna har en mycket enkel utformning, att det fanns en tanke om att skapa en flexibel exteriör, där tillägg skulle kunna göras.

Därefter har flera förslag diskuterats angående en utbyggnad, dock utan att något realiserats. Redan på 1950-talet ritade Hjort ytterligare ett förslag på utbyggnad vilket innebar en förlängning av byggnadens båda gavlar. Chalmers tekniska högskola ritade förslag till en konsthall vid museet 1962. Gösta Fredblad, Halmstad, inkom med ett förslag 1980. För att lösa den akuta lokalbristen sattes 1985 två kontorsmoduler upp i anslutning till museets norra gavel. Modulerna var sammankopplade med museet genom en 5,4 meter lång gång som byggdes och som användes under tiden som kopieringsrum. Dock hade dessa endast tillfälligt bygglov och de togs bort 1989. 1988 togs ritningar fram av Uhlin och Malm arkitektkontor AB för tillbyggnad av museet för att skapa ett konstmuseum.

Historik i korthet

1886	Hallands museiförening grundas.
1902	En början till ett friluftsmuseum tar form i Tivoliparken (Norre Katts park) när museiföreningen placerar en ryggåsstuga från Harplinge där. Den flyttades till Hembydsgården i Harplinge 1972. 2008 övergick stugan i Hembygdsföreningens ägo genom gåva från Hallands museum.
1917	Föreningen köper fastigheten Kirsten Munk.
1933	Ny museibygnad invigs.
1970-tal	Vaktmästarbostaden byggs om till personalrum, sammanträdesrum och kontor.
1972	Hiss installeras i museet. Troligen tas terrassen på baksidan bort.
1979	Stiftelsen Halland läns museer bildas.
1980-talet	Fjärrvärme installeras. Kolupplag blev arkiv och pannrum blev kontor. Troligen byggs mellanväggen mellan rum 305/306 och 307.
1983-84	Frånluftssystem installeras.
1985	Två kontorsmoduler sätts upp vid museets norra gavel och en gång mellan museet och modulerna byggs.
1988	Diskussioner om konstmuseum. Ritningar över tillbyggnad av museet finns av Uhlin och Malm arkitektkontor AB. Förslag till stiftelseförändring och att Landstinget ensam skall finansiera Stiftelsen Hallands läns museer.
1989	Ny museibygnad diskuteras.
2000	Kontor i källaren byggs om till omklädningsrum (rum 018). Målning i rokokorum 203 samt trapphus. Kök och ett anslutande litet rum (106) tapetseras och målas samt golvet slipas och lackas. Omläggning av koppartak. Kylaggregat installeras.
2002-03	Målningsarbete i utställningslokaler, fönsterarbete mm.
2004	Nya nödutrymningsvägar. Ny dörr från rum 103 till byggnadens baksida. Ny branddörr mellan rum 201 och 204 samt ny brandvägg och dörr mellan rum 301 och 302.
2006	Utredning om Konsthall vid museet. Fönstermarkiser baksida.
2007	Fönstermarkiser framsida.
2009	Nytt ventilationssystem i administrationslokaler.
2010	Gång och belysning anläggs från Tollsgatan till museets baksida för ökad tillgänglighet.
2011	Stora förändringar i samband med att Läns museet Halmstad blir Hallands konstmuseum. Ett kafé byggs samt att museibutiken utvecklas. Vägg som tidigare delat rum 103 tas bort för att få större utrymme för kaféet. Utställningslokaler byggs om. Även ny HWC (rum 105) och andra tillgänglighetsförbättringar för funktionshindrade ordnas. Nytt kapprum (rum 006) byggs samt bland annat ventilations- och akustikarbeten.

BESKRIVNING OCH KULTURHISTORISK VÄRDERING

Museibyggnaden finns med i kommunens bevarandeprogram för kulturmiljövården och är tillsammans med Örjansskolan och vilastaden som vuxit upp i närheten av de båda institutionsbyggnaderna samt tillhörande parkanläggning ett kulturhistoriskt höginträsant område med spår från olika tider. Enligt gällande stadsplan från 1941 får tomten endast bebyggas med allmän byggnad i högst fyra våningar eller en höjd av 14 meter.

Enligt den kommuntäckande byggnadsinventeringen från 2006 är byggnaden B-klassad med motiveringen att den bär på såväl dokumentvärde; arkitektoniska och samhällshistoriska, som upplevelsevärden; arkitektoniska, kontinuitets- och symbolvärden. Museet tillsammans med den närmaste omgivningen, Örjansskolan, Norra kyrkogården, kastanjeallén och villabebyggelsen i närheten, visar en stad i förändring och årsringar från olika tider i Halmstads historia.

Museet som det såg ut tidigare, med kastanjeallén och läroverket i bakgrunden.

Fornminnesparken norr om museet med Örjansskolan i bakgrunden.

Skulptur av Olle Baertling vid museet.

Hallands konstmuseum är beläget i en park på Nissans västra strand mellan Norre Katts park och Örjansskolan i centrala Halmstad. Museet består av en byggnadskropp uppförd i tegel omgiven av en parkliknande anläggning. Huvudentrén vetter mot Tollsgatan och mitt emot ligger idag diverse skolbyggnader tillhörande före detta Örjansskolan, gamla Halmstad högre allmänna läroverk. På museets östra sida står en skulptur, XRAS, av Olle Baertling från 1972. På en stor gräsyta norr om byggnaden finns ett antal hitflyttade fornlämningar.

Exteriör beskrivning

Exteriöra kulturhistoriska värden som helhet

- Den mycket välbevarade arkitekturen där tjugotalsklassicismen börjar få inslag av 1930-talets funktionalism, enkla, eleganta linjer med genomtänkta sparsmakade detaljer, hög kvalitet på material, byggnadskroppens volym och monumentala exteriör. Arkitekturen är typisk för sin tids museibyggnader, med tegelfasad och många fönster.

- Symmetriskt uppbyggda fasader mot öst och väst där både fram och baksida kan vara entrésidor.
- Det mörkbrända teglet i fasaden, murat i munkförband med detaljer som lisener och dekorativa runda reliefer.
- Plåtarbeten i koppar.
- Raka enkla gesimser i ljus marmor som kontrasterar mot det mörka teglet och markerar våningsplanen.
- Den monumentala stentrappan med entrépartiet med kolonner, ursprungligt fönsterparti och dörrar.
- Symmetriska, upprepande, jämna fönsterrader med variation av fönsterstorlekar mellan våningarna, samt markering av trapphall/husmitt.
- Fönster i trä, med tidstypisk indelning med mittpost med smalare spröjs.
- Avsaknaden av fönsteröppningar på översta våningen är ytterligare ett tecken på att byggnaden var byggd för museiverksamhet, liksom takfönstren för att släppa in solljus i konsthallen på detta våningsplan.

- Det flacka sadeltaket med takfönster.
- Två kvarvarande gatlyktor på Tollsgatan, eventuellt formgivna av Ragnar Hjort.
- Någon typ av omgivande parkmiljö.

Huset är uppfört fristående i en parkliknande miljö vid Nissan. Den rektangulära byggnadskroppen i tre våningar och källare är uppförd i rött tegel. Långsidorna är monumentalt utformade med konsekvent symmetri och dekorativa inslag. Gavlarna är dock betydligt enklare.

Fasaden är präglad av tjugotalsklassicism med runda dekorationer i mörkbränt tegel, en gördelgesims i marmor, utskjutande med stiliserad dekor i relief samt en slät list av marmor, ovanför sockeln. Sockeln är gjuten, med en grovt putsad yta vilken målats i en mörkt grå kulör. Teglet är lagt i ett munkförband vilket syns tydligt på fotografi på sida 4. Fönstren är i tidstypisk trettiotalstil med mittpost som delar fönstret i två jämnstora bågar på källar- och bottenplan, samt fönster med mittpost och två lufter/båge på plan ett. Plåtarbeten såsom fönsterbleck och hängrännor är gjorda av koppar. Plåttaket, som bärs upp av takstolar av trä, med synliga taksparrar i takfoten, vilket ger taket en lätt karaktär. På taket finns två skorstenar, en ventilationshuv och flera takfönster.

Detalj takfot.

Entrén ligger på den västra långsidan. Entrétrappan är centralt placerad på den 41 meter långa huskroppen och utgörs av trappsteg av granit. På vardera sidan av trappan går en enkel ledstång av smidesjärn, med en dekorativ avslutning i form av en stor rundel. Museientrén utgörs av tre dubbeldörrar, huvuddörren i koppar med detaljer på handtagen samt de båda glasdörrarna med kopparpröjs på vardera sidan. Mellan de båda glasdörrarna och huvuddörren står två rektangulära kolonner av marmor.

Övre delen av fasaden är dekorerad med runda dekorationer i tegel samt lisener från tak till gördelgesims. Tre fönsterrader finns på fasaden, 19 fönster på översta raden, 16 fönster på entréplan och 16 gallerförsedda fönster på källarplan.

Den södra gavlarn är betydligt enklare än långsidorna. Här saknas lisener och tegeldekorationer, men gördelgesimsen samt marmorlisten fortsätter på denna sida och runt på bakre fasaden. Ett ventilationsgaller sitter på fasadens övre del samt ett strax ovan gesimsen. På fasaden finns även fyra små rektangulära fönster. De två åt väster är dock blindfönster. De två övriga fönstren är försedda med gröna diagonalt kvadratiska fönsterrutor. På fasadens västra del hänger en stor skylt med Hallands konstmuseums logotyp på och bredvid den en luftventil.

Fasaden mot Nissan i öster är symmetriskt uppbyggd och in-

Detalj fasadmaterialen.

Fasad mot väst, entréfasad.

Detalj trappträcket.

Fasad mot söder/gavel.

Detaljer på huvudentréns handtag.

delad i tydliga våningsplan. Tegelfasaden är indelad vertikalt av utskjutande lisener, mellan vilka sju dekorativa runda tegelreliefer placerats ut jämnt, i höjd med tredje våningsplanet. På en av lisenerna sitter ett litet rektangulärt kyrkfönster, vilket hör till kapellrummet, rum 304, på översta våningsplanet. Byggnadens baksida är till stora delar försedd med fönster. Fasadens mitt markeras med tre höga spröjsade fönster vilka går från källare upp till översta våningen, i den centrala trapphallen. Dessa tre fönster samverkar med första och andra våningens raka regelbundna fönsterband. Första våningens fönster är tidstypiska för 30-talsstil med mitt-post som delar fönstret i två jämnstora bågar. På andra våningen är fönstren högre, med mittpost och indelade i spröjs. Källarfönstren är mindre, i liggande format, här igensatta med svartmålade smidesgaller. Den sydligaste fönsteröppningen är ersatt av en röd-

Fasad mot öster/baksidan.

Detalj fasad baksidan, med det lilla kyrkfönstret i kapellrummet.

målad branddörr/nödutgång och ett av fönstren på denna fasad är igensatt och fungerar idag som ventilation. I källarplanet finns en modern entrédörr i metall, vilken är den enda tillgänglighetsanpassade entrén till byggnaden. Vägen upp till denna dörr är senare tillkommen, då hela källarplanet ursprungligen var dolt upp till källarfönstren av en terrass. Denna terrass finns dock kvar på ömse sidor av vägen.

Även den norra gavelfasaden är enklare än långsidorna, men är prydd med gördelgesims och list. Ett ventilationsgaller sitter centrerat i gavelröset. En spiralformad brandtrappa i två våning-

Fasad mot norr/gaveln.

ar finns på denna fasad och till den två branddörrar/ nödutgångar på vardera plan samt en dörr i markplan. Ovan dörren finns ett liggande rektangulärt fönster med kvadratisk diagonala spröjsar. Bredvid detta fönster finns en ventilationstrumma uppsatt.

Rumsbeskrivning

Det finns mycket bevarat från den ursprungliga museitiden även interiört.

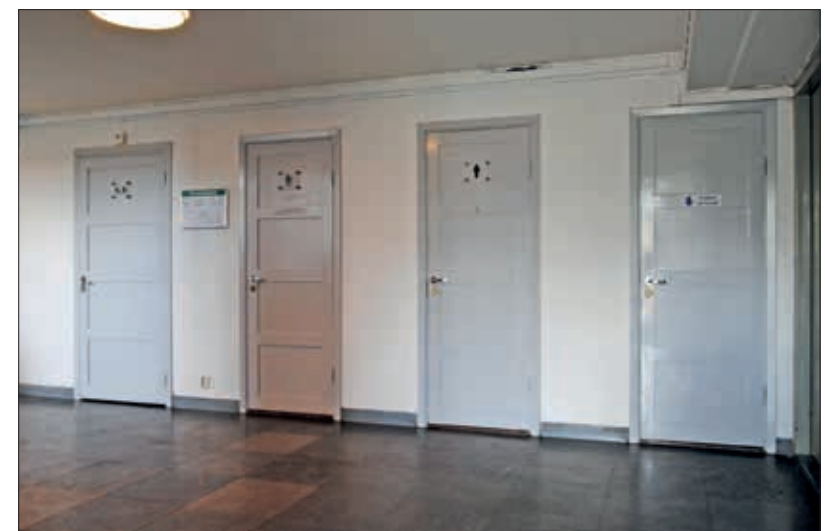
Interiöra kulturhistoriska värden som helhet:

- Planlösningen är mycket välbevarad, dock med vissa enstaka tillägg av nya mellanväggar. Planlösningen illustrerar tydligt sin tids museibyggnad, dock med vissa förändringar av funktioner i rummen.
- Alla fönster i byggnaden är värdefulla, då de är en viktig del av den ursprungliga arkitekturen, deras form, bågar och handtag samt fönsterbänkar av kalksten. I det nedre planet mot väster, där vaktmästarbostaden ursprungligen låg, är fönsterbänkarna av trä.

- Allt ursprungligt material och inredning från den första museitiden är viktigt att bevara så långt det är möjligt.
- Hela huvudtrappan med kalkstensgolv, ledstänger i mässing och smidesjärn, fönster formade efter trappans lutning med originalhandtag och innerglas försedda med blyspröjs. Kolonnerna i den övre trapphallen är ett pampigt avslut på trappan.
- Även trappan vid norra gaveln bör bevaras med sin kalkstensbeläggning och smidesräcken.
- Alla äldre snickerier bör bevaras såsom spegeldörrar, golvlister, dörrfoder samt originalinredning i form av platsbyggda hyllor i kontorsdelen. Äldre trä- och parkettgolv.
- Hissen från tidigt 1970-tal har ett visst begränsat värde. Dock kan den med fördel flyttas för att möjliggöra ett återskapande av den ursprungliga trapphallen.

Källarplanet

Planlösningen i källaren är i stort bevarat, men funktionerna för de olika rummen har ändrats genom åren och därmed även ytskikten. Rummen i den södra delen var avsedda för publika utställningar, medan den östra delen var avsedd för drift av verksamheten. Material och utformning av detaljer var där med inte lika formgivna och utarbetade som i de publika delarna.

Rum 001.

Rum 001 – ”Hall”. Golvet är av kalksten, väggarna är vitmålade och lister och dörrar grå. Fyra spegelförsedda toalettdörrar tar upp stora delar av västra väggen och på östra finns en mässingsbeklädd hiss och bakom den en dörr ut till byggnadens baksida. På hissens andra sida går en kalkstenstrapp upp till bottenplan.

Kultuhistoriska värden:

- Kalkstensgolv – och trappa
- Spegeldörrar till de fyra toaletterna

Rum 002 – Textilmagasin. Golvet är beklätt med en beige plastmatta, väggarna är vitmålade och listerna grå. Rummet är inrett med flera rullbara hyllor där materialet ligger. En vägg är borttagen som har delat rummet i två, dock syns inga spår av det idag.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 002.

Rum 003 – Textilmagasin. Beige plastmatta, vitmålade väggar och grå lister. En äldre öppning mellan rum 004 och 003 är igen-satt och ersatt med en mindre dörr. Spår efter den tidigare öppningen finns i form av synlig dörrlist/dörrkarm runt om den befintliga dörren. Likadana tyghyllor som i rum 002 är även detta rum möblerat med.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 003.

Rum 004 – Textilrum. Gråbeige plastmatta, vita väggar samt grå lister. Två fönster sitter på västra väggen. Östra samt delar av södra väggen är beklädda med stående vitmålad panel. På södra väggen finns en mindre, även den panelklädd, dörr som leder in till rum 003.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 004.

Rum 005 – Hantverksrum. Beige plastmatta på golvet, vita väggar, grå snickerier. På södra väggen är det öppet in till rum 004 och på norra är den tidigare öppningen igen-satt med dörr. Två fönster sitter på västra väggen.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 005.

Rum 006 – Kapprum för besökare. Betonggolv målat i ljus grått, lister i samma kulör samt vitmålade väggar. Två fönster finns på västra väggen samt två element under dem. På vardera sidan av rummet finns hatthyllor och klädhängare uppsatta samt en bänkrad i mitten av rummet. Tidigare har en vägg delat rummet i två, men den är idag borttagen utan spår. På södra väggen finns en modern dörr med kodlås, dock syns spår efter en tidigare öppning runt dörren i form av en dörrlist.

Kultuhistoriska värden:

- Hatthyllorna (Rio hyllan, från Ljunghäls, Anderstorp, tillverkade på 1950- eller 1960-talet?)
- Fönster

Rum 007 – HWC. Rödbrunn klinkergolv och beige vita väggar. Denna toalett är lite större än de övriga tre bredvid och tillgänglighetsanpassad.

Kultuhistoriska värden:

- Spegeldörrar och foder

Rum 006.

Rum 007.

Rum 008 – WC. Rödbunt klinkergolv och beige vita väggar.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörrar och foder

Rum 009 – WC. Rödbunt klinkergolv och beige vita väggar.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörrar och foder

Rum 010 – Personaltoalett. Rödbunt klinkergolv och beige vita väggar.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörrar och foder

Rum 011 – Materialförråd. Rödorange plastmatta och vitmålade väggar. Rummet är inrett med blå lagerhyllor.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 011.

Rum 012 – Diverseförråd. Vitmålade väggar och grått betonggolv. Ett fönster sitter på rummets västra vägg. På väggarna finns hyllor av trä.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 012.

Rum 013 – Snickeriverkstad. Brunbeige plastmatta, vitmålade väggar och tak. Fem fönster på västra väggen.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 013.

Rum 014.

Rum 014 – ”Hall”. Här finns en trappa som går mellan källarplan och bottenplan. Det finns även en utgång till byggnadens norra sida ett halvt våningsplan upp. Ovan dörren sitter ett rektangulärt fönster med diagonalt fyrkantiga spröjsar. Trappan, likt golvet, är av kalksten med en svart ledstång. Väggarna är till hälften gröngråmålade och till hälften vita.

Kultuhistoriska värden:

- Kalkstentrappa med smidesräcken
- Kalkstensgolv
- Dörrar

Rum 015 – Målerirum. Vita väggar och grått betonggolv. Två fönster på västra väggen, dock används en luft på ett av fönstren till ventilation och är därför igensatt.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 015

Rum 016 – Teknikrum/serverrum. Ett galler på norra väggens övre del. Ett av gallren är igensatt och används idag för ventilation.

Kultuhistoriska värden: -

Rum 017 – Korridor. Vita väggar, betonggolv, rörledningar i taket. Proppskåpet finns även här. Fem dörrar finns i korridoren

Rum 016.

Rum 017.

som alla leder till olika rum. Dörrarna är av spegeldörrsvariant och gråmålade.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörrar

Rum 018 – Vilorum. Betonggolv, vitmålade väggar och grå snickerier. Två fönster sitter på rummets östra vägg och två element under dessa. En omålad rektangulär ventilationstrumma finns i taket. Rummet är inrett med en säng, handfat, toalett och omklädningsskåp.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 018.

Rum 019.

Rum 019 – Arkivet. Rödmålat betonggolv och vita väggar. På rummets östra vägg finns ett fönster som dock är övertäckt. Rummet är inrett med blå lagerhyllor.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 020 – Materialrum. Vita väggar och betonggolv. På östra väggen sitter två fönster som är fördragna med svart tyg. Hyllor, de flesta från tak till golv, står utmed samtliga väggar.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 020.

Rum 021 – Värmecentral. Vita väggar, rödbrunt golv. Ett fönster och ett element nedan sitter på den östra väggen.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 022 – Städförråd. Slarvigt svartmålade väggar. Stora vita partier syns fortfarande. Rörledning i taket. Två fönster sitter på östra väggen, dock är ett av lyften igensatt och målat svart.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 023 – Städförråd. Rödmålat betonggolv, den röda färgen har dock slits bort på några ställen, och vitmålade väggar. Rörledningar i taket och på södra väggen. Diskbänk på östra väggen.

Kulturhistoriska värden: -

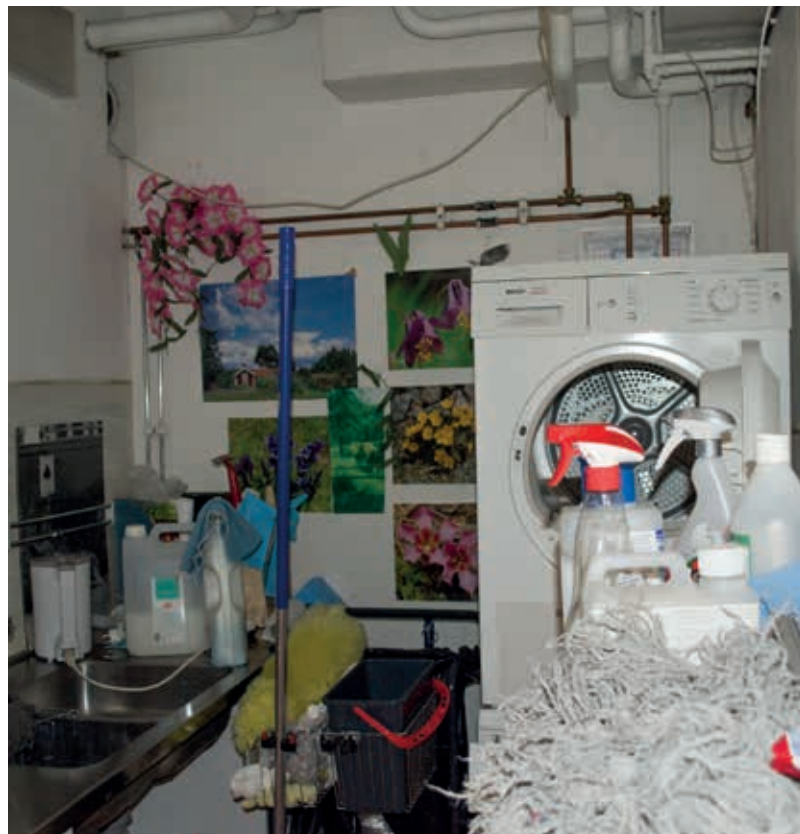
Rum 021.

Rum 024 – Hissmaskinrum. Litet rum med snedtak. Grått betonggolv och vitmålade väggar och tak.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 022.

Rum 023.

Rum 024.

Bottenvåningen

Planlösningen är här i stort bevarad med visa moderna tillägg som indelning av kontor och ett nytt WC. Den norra delen bär tydliga spår efter den ursprungliga tiden. Den tidigare lägenheten avviker från övriga lokaler genom brädgolv, fönsterbänkar av trä istället för kalksten som i resten av museibyggnaden, samt skafferier och garderober. I kontorsdelen finns väggfast och platsbyggd hyllinredning kvar, ritade av Ragnar Hjort, som även formgav en hel del av inredningen. Trapphallen och entrén är av stort intresse, och det kan vara en inriktning att återställa en del av dess ursprungliga storslagenhet.

Rum 101 – Entréhall och trappan. Kalkstensgolv, med en bred ljus ram kring kanterna av ljus marmor. En likadan ram finns en bit in på golvet, så att en kvadratisk ram bildas. Hissen i mässing ser man rakt fram när man kommer in i entrén. Härifrån leder även kalkstenstrappan till övre plan samt till källaren. Trappan

Rum 101.

Rum 101.

är försedd med en ledstång målad i svart med mässingspartier. På norra sidan av rummet finns receptionen av trä. Den relativt moderna receptionen har ändrat en del av den ursprungliga tanken med entrérummet; då disken döljer en del av marmorinläggningarna i stengolvet och taket är temporärt nersänkt. Åt väster sitter entrédörren med tre glasförsedda dörrpartier, de två på sidorna lite smalare än huvudentrén. I taket i vindfånget är luftvärmeaggregat placerade.

Kulturhistoriska värden:

- Kalkstensgolv men marmorinläggningar
- Kalkstenstrappan med ledstång
- Alla fönster i trapphallen, med galler, originalhandtag

Rum 102 – Hiss. Den ursprungliga mässingsklädda fronten är kvar, dock inte hisskorgen som bytts pga. handikappanpassning. Den nya korgen har dock anpassats till det befintliga i och med de mässingsbeklädda dörrarna. Hisschaktet är inglasat på samtliga plan och bär mässingsfronten.

Kulturhistoriska värden:

- Hissdörrarna och omgivande glasparti i mässing, 1972 (Skall det vara en hiss här, bör den befintliga bevaras. I annat fall kan entrén och trappan återställas.)

Rum 103 – Kafé. Kaféet ritades av Samir Alj Fält/The lost son, Stockholm, och byggdes 2010-2011. Trägolv i stavparkett, vitmålade väggar och gråbeige lister. På östra väggen sitter sju fönster och en nödutgång. Taket är försett med vitt ljuddämpande material. Det sitter även stora ventilationstrummor taket, även dessa vitmålade. Vägg som tidigare dela rummet i två är idag borttagen. En köksdel är nyligen byggd samt en väggång hyllmöbel på västra väggen, även denna i vitt.

Kulturhistoriska värden:

- (Kafé ritat av inredningsarkitekt, visserligen sentida, men intressant formgiven del från vår samtid)
- Möbler från Halmkärven
- Fönstren med kalkstensbänkar
- Skjutdörr mellan 103 och 104, dörrfoder

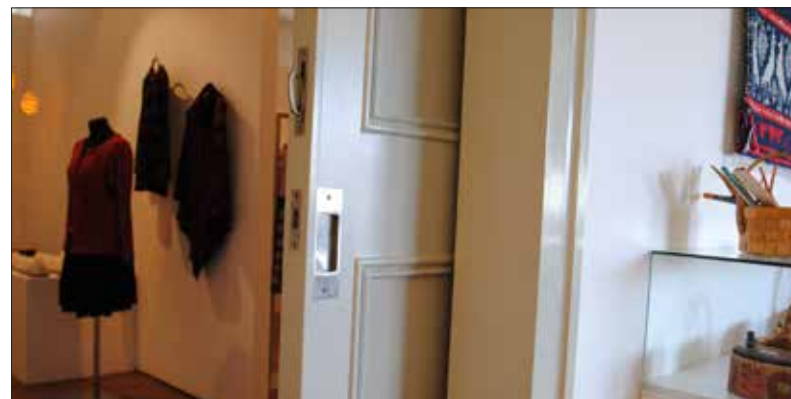
Rum 102.

Rum 103.

Rum 104.

Detalj skjutdörr.

Rum 104 – Utställningslokal. Trägolvtäckning i stavparkett, vitmålade tak och väggar och grå lister. En HWC har byggts i rummets norra del. Yttersidorna fungerar även som utställningsyta för konst. Rummet är försett med sekundära, lösa väggar för utställningens skull. Ventilationstrummar i taket. I rummets södra del finns ett nybyggt ventilationsskåp. Rummet är försett med åtta fönster med fönsterbrädor i kalksten. Stora vitmålade ventilationstrummar sitter i taket.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster med fönsterbänkar i kalksten
- Skjutdörr mellan 103 och 105, dörrfoder

Rum 105 – HWC. Nybyggd handikapptoalett. Grå våtrumsmatta, Vitmålade väggar med grått kakel vid handfatet. På västra väggen sitter ett skötbord.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 106 – Kontor/korridor. Bräddgolv i västra delen av rummet och stengolv i östra, vitmålade väggar och grå lister. En vägg som tidigare delat rummet i två är borttagen men syns tydligt i golvet olika material och ett utskjutande parti på väggen. Spår efter en lucka mellan rum 106 och partiet mellan glasdörrarna och ytterdörrarna i entrén finns, men är idag igensatt. I sydöstra hörnet, framför den tidigare dörren, finns idag en arbetsplats. Norra väggen är prydd med skåp.

Kulturhistoriska värden:

- Stengolv
- Fönster med bänk i trä

Rum 107 – Personalrum. Bräddgolv och grönmålade väggar med vita snickerier. Köksinredningen på östra och södra väggen är av enkel vit modell. Två ursprungligt skafferier med spegeldörrar finns på vardera sidan av dörren till rum 108. Ursprungliga dörrar med stora speglar sitter i detta rum. Två fönster sitter på västra väggen med fönsterbrädor i vit marmor.

Kulturhistoriska värden:

Rum 105.

Rum 106.

- Spegeldörrar med dörrfoder
- Skaffier med spegeldörrar
- Fönster med träbänkar

Rum 108 – Diverserum. Museiteknikerns skrivbord finns här liksom bland annat pappersskäraren. Parkettgolv i fiskbensmönster, vitmålade väggar och snickerier. Ursprungliga dörrar med stora speglar. Tre fönster med fönsterbrädor i vit marmor sitter på västra väggen. Mycket ventilationsrör går genom detta rum.

Kulturbistoriska värden:

- Parkettgolv

Rum 107.

- Spegeldörrar med dörrfoder
- Golvlister
- Fönster med träbänkar

Rum 109 – Kontorsrum. Parkettgolv i fiskbensmönster, vitmålade väggar och snickerier. Två fönster med vita fönsterbänkar i marmor sitter på västra väggen. På vardera sidan av dörren finns två mindre spegeldörrar till små förråd/inbyggda skåp

Kulturbistoriska värden:

- Spegeldörrar med dörrfoder
- Förrådsrum med spegeldörrar

Rum 108.

Rum 109.

- Fönster med träbänkar
- Parkettgolv

Rum 110 – Hall. Parkettgolv i fiskbensmönster med vita snickerier och vitmålade väggar. Ursprungliga dörrar av spegeltyp med handtag av bakelit, även de gamla strömbrytarna finns kvar.

Kulturbistoriska värden:

- Parkettgolv
- Spegeldörrar
- Strömbrytare

Rum 110 (stänktapeten numera vitmålad).

Rum 111 – Damtoalett. Grönmålade väggar och vitt golvkakel. Ursprunglig smal dörr av spegelvariant.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörr med dörrfoder

Rum 112 – Trapphus. Kalkstensgolv och vitmålade väggar. Här finns trappan som leder ner till källarplan och till nödutgången en halv trappa ner. Ledstång och trappräcke är av svartmålad metallvariant.

Kulturhistoriska värden:

- Kalkstensgolv- och trappa, ledstänger och räcke

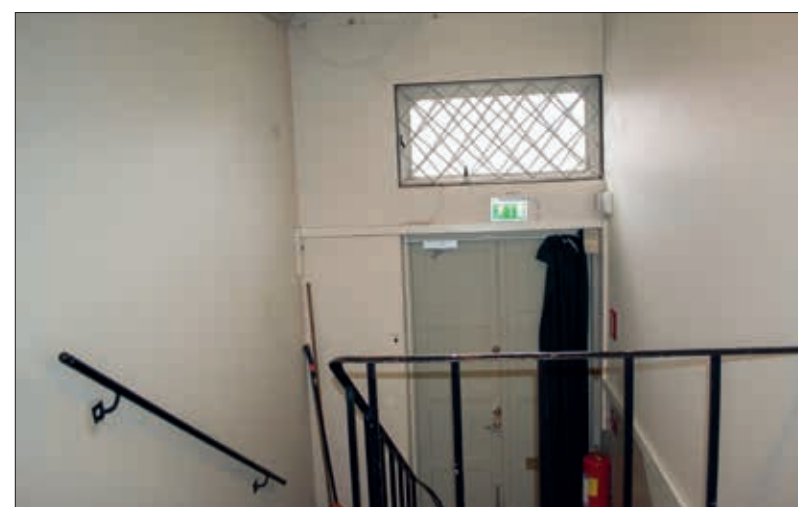
Rum 113 – Korridor och ”bibliotek”. Träggolv i stavparkett, sentida, vitmålade väggar och gråbeige snickerier. En ca 15 cm hög list löper kring hela rummet. Ventilationstrummor syns tydligt i taket. Östra väggen är täckt med vägghöga hyllor med litteratur. På västra väggen finns herrtoaletten med en ursprunglig dörr av spegelvariant.

Kulturhistoriska värden:

- Golvlist, dörrfoder
- Spegeldörr till WC, 114

Rum 111, damtoaletten.

Rum 112 – trapphus.

Rum 113 – Korridor och ”bibliotek”.

Rum 114 – Herrtoalett. Ursprunglig dörr. Kakelgolv, vita lister, grönmålade väggar och vitt kakel på delar av väggen. Den gamla strömbrytaren sitter på en av väggarna och är än idag i bruk.

Kulturhistoriska värden:

- Spegeldörr med foder
- Kakel på väggarna

Rum 115 – Korridor och kopieringsrum. Träggolv i stavparkett, vitmålade väggar och gråa lister. En väggfast ursprunglig vägghög bokhylla pryder den västra väggen i detta rum. Rummet, som tidigare varit större, är idag ombyggt till tre mindre rum. Omålade ventilationstrummor sitter i taket.

Kulturhistoriska värden:

Rum 114 – Herttoalett.

- Dörrfoder
- Platsbyggda väggfasta hyllor

Rum 116 – Kontor. Trägolv i stavparkett, vitmålade väggar och grå lister. Ett fönster med fönsterbräda av kalksten sitter på rummets östra vägg. Rummet är nybyggt med en modern glasdörr.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster med fönsterbräda i kalksten

Rum 115 – Korridor och kopieringsrum.

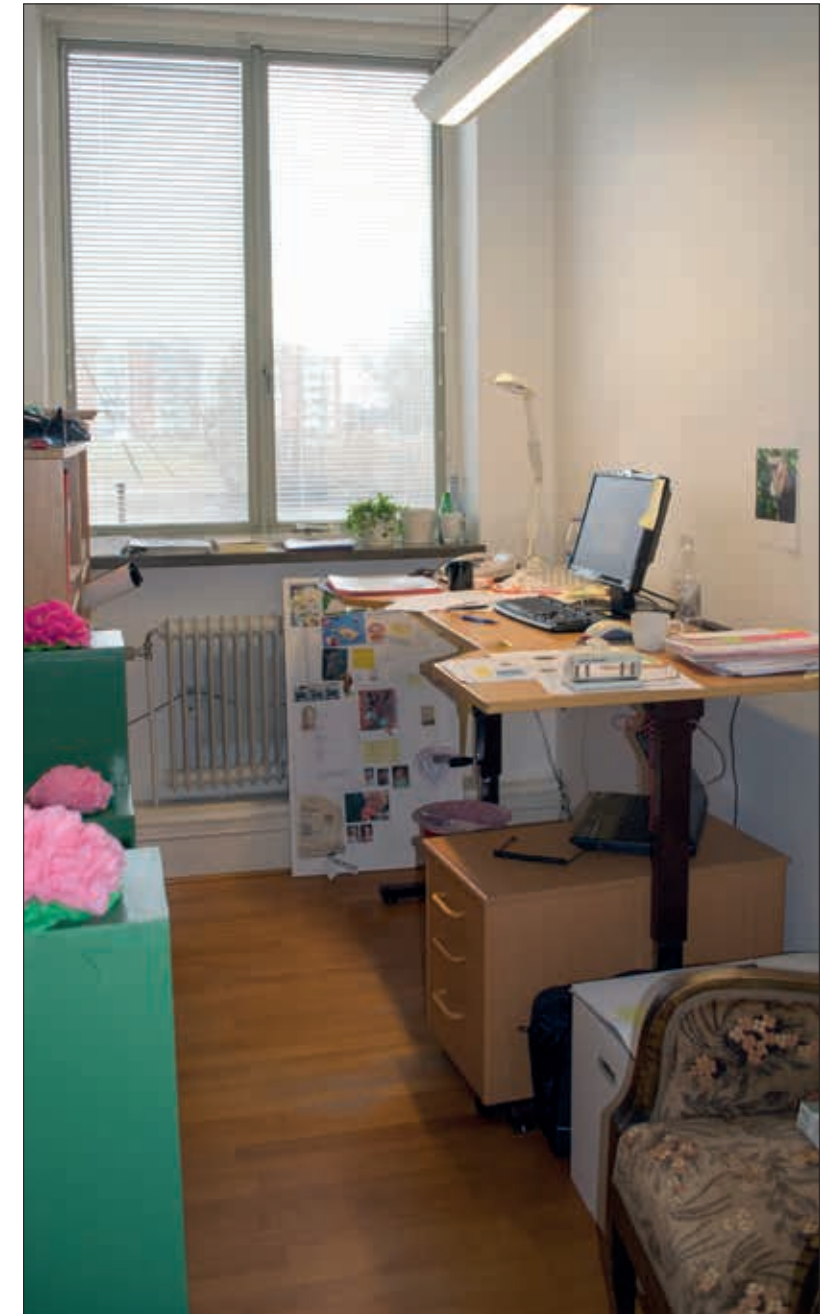

Rum 116 – Kontor.

Rum 117 – Kontor. Trägolv i stavparkett, vitmålade väggar och grå lister. Ett fönster med fönsterbräda av kalksten sitter på rummets östra vägg. Rummet är nybyggt med en modern glasdörr.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster och fönsterbräda i kalksten

Rum 117 – Kontor.

Rum 118 – Kontor.

Rum 118 – Kontor. Trägol i stavparkett, en mönstrad beigerosa tapet och vitmålade lister. Två fönster med fönsterbrädor av kalksten sitter på rummets östra vägg. Ursprunglig väggfast låg hylla sitter på rummets västra och norra vägg. Hyllan är idag vitmålad men det finns spår efter att den varit svartmålad vilket även äldre fotografier kan bekräfta (Konstmuseets samlingar). Dagens vitmålade dörr in till arkivet, eller valvet som det idag kallas, visar också tecken på att den en gång varit svart. Ett ursprungligt skrivbord som ritades för museets första intendent, Erik Salvén, används än idag (Konstmuseets samlingar).

Kulturhistoriska värden:

- Fönster och fönsterbrädor i kalksten
- Väggfast platsbyggd hyllinredning

Rum 119 – Arkiv/valvet. Vita betongväggar och vägghöga hyllor i mörkt trä. På östra väggen sitter även två hyllplan i vitmålat trä.

Kulturhistoriska värden: -

Erik Salvén i sitt arbetsrum vid skrivbordet som används än idag samt de svarta väggfasta hyllorna bakom som idag är vitmålade. Se bild till vänster.

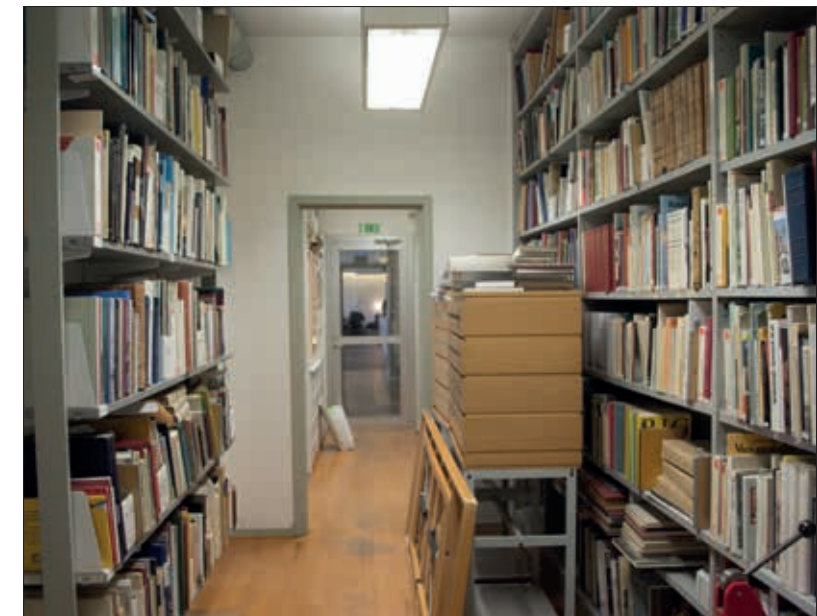

Rum 119 – Arkiv/valvet.

Rum 120 – Korridor. Trägol i stavparkett, vitmålade väggar och gråbeige lister. Hela västra väggen är täckt av ursprungliga väggfasta gråmålade hyllor och östra väggen med nyare hyllor. En ny dörröppning har tagits upp på östra väggens norra sida och här på golvet finns spår efter den tidigare väggfasta hyllan.

Kulturhistoriska värden:

- Foder och lister
- Väggfast platsbyggd hylla
- Golv mellan rum 120 och 121. Spår efter tidigare väggfast hylla

Rum 120 – Korridor.

Rum 121 – Kontor. Trägol i stavparkett, vitmålade väggar och vita snickerier. Ett fönster med fönsterbräda av kalksten sitter på rummets östra vägg. Den södra väggen är ny sedan ett tidigare större kontor delats i två mindre och därför har även ett dörrhål tagits upp i rummets västra vägg. Här har en modern glasdörr satts in. I detta rum syns även tydligt spår efter en tidigare väggfast hylla.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster och fönsterbräda i kalksten

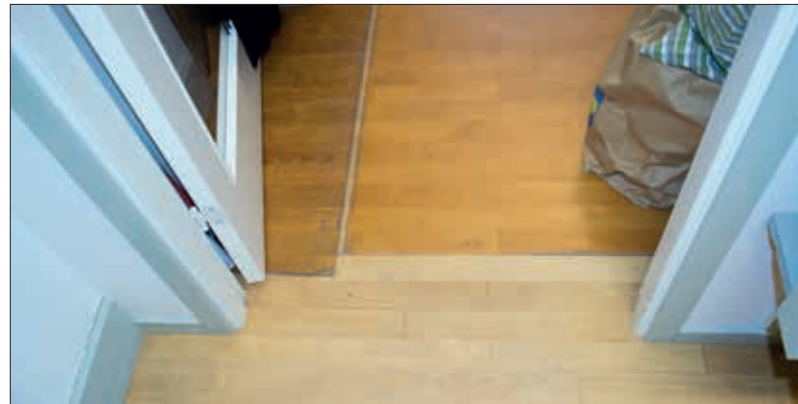
Rum 121 – Kontor.

Rum 122 – Kontor. Trägol i stavparkett, vitmålade väggar och snickerier. På östra väggen sitter ett fönster med fönsterbräda i kalksten. Norra väggen är ny sedan ett stort kontor delats i två mindre.

Kultuhistoriska värden:

- Fönster och fönsterbräda i kalksten

Rum 123 – Korridor. Trägol i stavparkett, vitmålade väggar och grå lister. Ursprunglig väggfast bokhylla sitter på västra väggen. En hylla med postfack och andra utrymmen finns på östra väggen. Tydligt synliga omålade ventilationsrör sitter i taket. En modern

Golv mellan rum 120 och 121. Spår efter tidigare väggfast hylla.

Rum 122 – Kontor.

glasdörr leder ut till entréhallen.

Kultuhistoriska värden:

- Dörrfoder och golvlister
- Väggfast platsbyggd hylla

Rum 123 – Korridor.

Rum 124 – Kontor/konferensrum. Trägol i stavparkett, vitmålade väggar och grå lister. Två fönster med fönsterbrädor i kalksten sitter på rummets östra vägg.

Kultuhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Dörrfoder

Rum 124 – Kontor/konferensrum.

Våning 1

Mellan rummen på detta plan finns inbyggda skjutdörrar. Viktiga kulturhistoriska värden är här trapphallen, alla bevarade fönster och fönsterbänkar, parkettgolv. Planlösning är i stort bevarad utom sekundära, relativt sentida väggar för rum 207.

Rum 201 – Hall. På östra sidan finns hissen samt trappan till övre våningen samt entréplan. Hissfronten är av mässing. Golvet är likt trappan av kalksten, väggarna vitmålade och listerna gråbeige. Dörrar till samtliga rum har ersatts med moderna glasdörrar.

Kulturhistoriska värden:

- Kalkstensgolv och –trappa, ledstänger och räcken
- Fönster
- Dörrfoder

Rum 202 – Utställningslokal. Trägolv i stavparkett, relativt sentida, vitmålade väggar och gråbeige lister. Åtta fönster med fönsterbrädor i kalksten sitter på rummets östra vägg. Under fönsterbrädorna sitter elementen, dekorerade med elementskydd ritade av Ragnar Hjort. Lösa, vitmålade väggar har satts upp i utställningssyfte.

Rum 201 – Hall.

Rum 202 – Utställningslokal. Skjutdörrar.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Dörrfoder, skjutdörr mot 203, elementskydd

Rum 203 – Utställningslokal. Trägolv i stavparkett, vitmålade väggar och mörkgrå lister. Två fönster med fönsterbrädor i kalksten sitter på rummets västra vägg. Under fönstren sitter två element på en yta, allt målat i samma mörkgråa kulör som listerna.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Skjutdörrar med foder, mot 202 och 204

Rum 203 – Utställningslokal. Dörrfoder, ritade av Hjort, med djup reliefverkan.

Rum 204 – Utställningslokal. Trägolvet i stavparkett, vitmålade väggar och ljusgrå lister. Tillfälliga, vitmålade väggar har satts upp i utställningssyfte. Femton fönster med fönsterbrädor i kalksten sitter på rummets västra vägg.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Skjutdörrar med foder, mot 203 och 205

Rum 204 – Utställningslokal.

Rum 205 – Utställningslokal. Trägolvet i stavparkett, vitmålade väggar och ljusgrå lister. På västra väggen sitter två fönster, idag dock igtensatta av en tillfällig vägg för att skapa ett mörkerrum för filmvisning. På rummets norra vägg sitter en nödutgångsdörr.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Skjutdörrar med foder, mot 204 och 206

Rum 205 – Utställningslokal.

Rum 206 – Sammanträdesrum. Trägolvet i stavparkett, vitmålade väggar och gråbeige lister. En blåmålad ventilationstrumma i taket åt öster. På östra väggen sitter sex fönster. På södra väggen finns ett rektangulärt igtensatt fönster från rum 207.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster, fönsterbrädor i kalksten
- Skjutdörr med foder, mot 205, dörrfoder mot trapphall

Rum 206 – Sammanträdesrum.

Rum 207 – Diverserum.

Rum 207 – Diverserum. Stavparkett på golvet, ytterväggarna är vitmålade medan innerväggarna, även de mellan rum 206 och 207, är omålade och saknar front på en av sidorna. På östra väggen sitter ett fönster och en omålade ventilationstrumma sitter i taket.

Kulturhistoriska värden:

- Fönster

Våning 2

Mellan rummen på detta plan finns både inbyggda skjutdörrar och nyare glasdörrar. Detta plan har en högre takhöjd och utställningsrummen präglas av stora takfönster. Viktiga värden här är utställningsrummen med ursprunglig planlösning, skjutdörrar, dörrfoder, takfönster samt kapellrummet, 304.

Rum 301 – Hall. Golv av kalksten och vitmålade väggar. På östra sidan av hallen står hissen med mässingsfront och trappan ner till undre våning. Höger om hissen finns ett svartmålat metallräcke, likt trappräcket. Vid de sista trappstegen till plan 3 syns de ursprungliga golvlisterna. Dessa har under senare tid bytts till en modern variant i gummi. Taket bärs upp av åttkantiga kolonner med utsirade kapital. Över trappan finns här ett takfönster; plant (jfr övriga takfönster på våningen) och indelat med spröjs till kvadratiska fönsterrutor. Hallen, som tidigare varit större och varit en del av en skulpturhall, är pga. brandsäkerhet idag delad med ett stort modernt glasparti från 2010-talet, så att rum 302 skapats.

Kulturhistoriska värden:

- Kalkstensgolv och trappa, ledstänger, räcken
- Kolonnerna i kalksten
- Takfönstret ovanför trappan

Rum 302 – Skulpturhall. Rummet är en del av den tidigare större hallen som idag är delad med ett glasparti. Golv är av kalksten och väggarna är vitmålade. En kupol med ett runt takfönster pryder det vita taket.

Kulturhistoriska värden:

- Kalkstensgolv
- Golvlist
- Kupol i taket med fönster
- Dörrfoder runt öppningar till rum 303 och 311

Rum 303 – Utställningslokal/f.d. kyrksal. De ursprungliga takfönstren finns kvar. Tre takbjälkar sitter mellan takfönstren

på jämna avstånd. Trägolv i stavparkett och vitmålade väggar. På elementen längs rummets västra vägg sitter ett fast hyllplan/bänk. Elementen är även försedda med elementskydd.

Kulturhistoriska värden:

- Takfönster
- Dörrfoder, elementskydd

Rum 304 – Utställningslokal/kapell. Detta rum fanns med i den ursprungliga planen för museet, och skapades för att visa samlingar av äldre kyrkoföremål. Dörren in till kapellet är format som ett valv med en sockel av grå sten. Väggarnas puts är formad så att det ger bilden av en äldre medeltida stenkyrka. Dörren in till rummet är en medeltida trädörr med metallfront, och en del av samlingarna. Inne i rummet, på den norra väggen finns ytterligare en medeltida trädörr. Golv är lagt med mörkt tegel. Trätaket är behandlat till en mörk nyans. På östra väggen finns ett litet kyrkfönster i en djup nisch. På norra väggen finns två djupa smala nischer med vad som ser ut som en stenbänk. På södra väggen finns ytterligare två djupa smala rundbågiga fönsternischer, varav ett är ett blindfönster och det andra försett med fönster med grönt glas pryder även södra väggen.

Kulturhistoriska värden:

- Rummets form som kapell
- Valvformad dörröppning
- Tegelgolvet
- Kyrkfönster, nischer i väggarna
- Putsade väggar
- Äldre dörrar

Rum 305 – Konstmagasin. Rummet är vitmålat. I taket sitter de ursprungliga takfönstren, idag är dock några av fönstren igensatta för att användas för ventilationen samt att de är täckta från utsidan för att minska solljuset på tavlorna. En vägg är uppsatt i rummet som delar det i två, dock används båda utrymmen som magasin. Även en övervåning är byggd ovanpå rum 306 och 307. På rummets sydvästra kant går en enkel trappa av trä upp till övre

våningen. Kanten mellan tak och vägg är rundad även om det är svårt att se idag p g a uppsatta skivor.

Kulturhistoriska värden:

- Takfönster
- Den välvda formen i mötet mellan tak och vägg

Rum 306 – Konstmagasin. Väggarna är vitmålade och golvet är täckt med en grön filtmatta. Taket är lågt och omålat med öppen konstruktion. Här finns förvaring för konst samt ritningslådor. En öppning utan dörr leder in till rum 307 på södra väggen.

Kulturhistoriska värden: -

Rum 307 – Konstmagasin. Väggarna är vitmålade och på golvet ligger en grön filtmatta. Det låga taket är vitmålat och har en öppen konstruktion. På väggarna sitter hyllor till förvaring av konstföremål. Detta rum är äldre än rum 306 vilket syns på inredningen och takkonstruktionen.

Kulturhistoriska värden:

- Trätak

Rum 308 – Konstmagasin. Golv är täckt med en grön filtmatta, väggarna är vitmålade. Ett tak har lagts på rummet ovan 306 för att hindra solljuset från takfönstren att komma in. Spår från gammal borttagen vägg syns på rummets västra vägg.

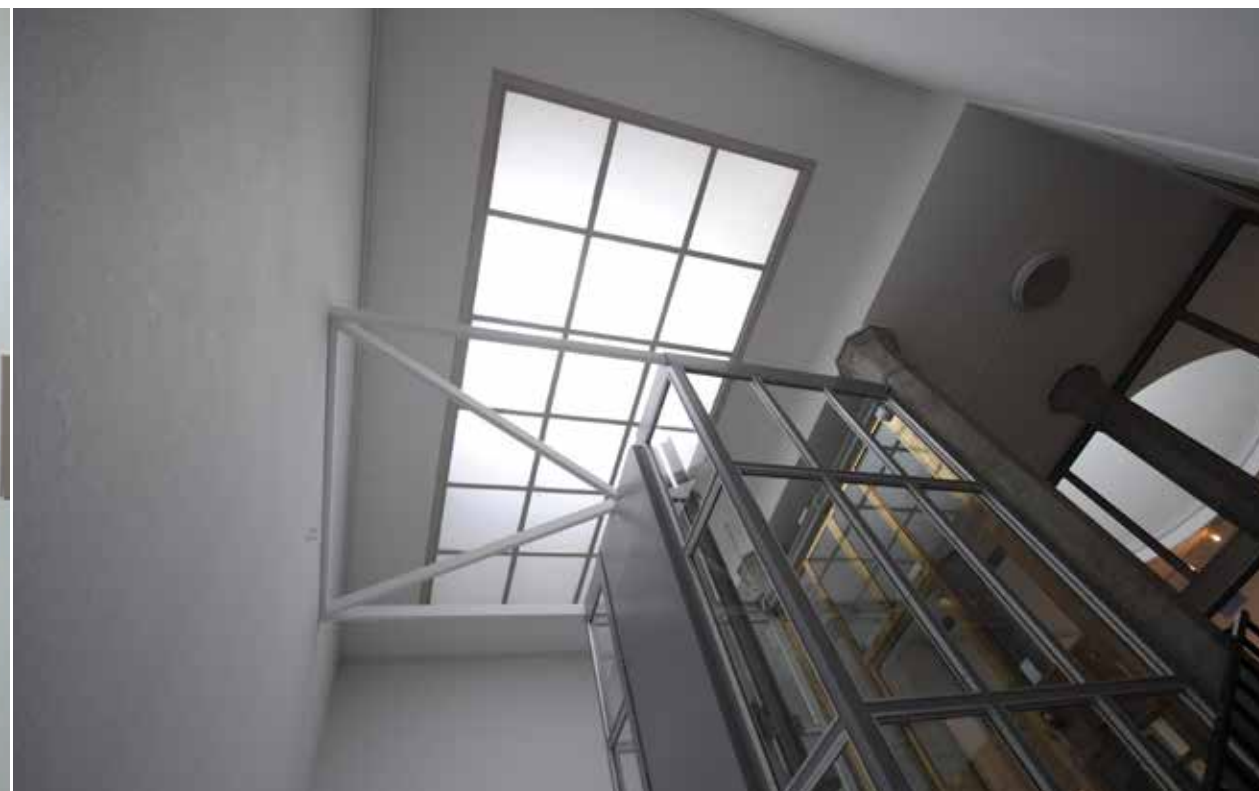
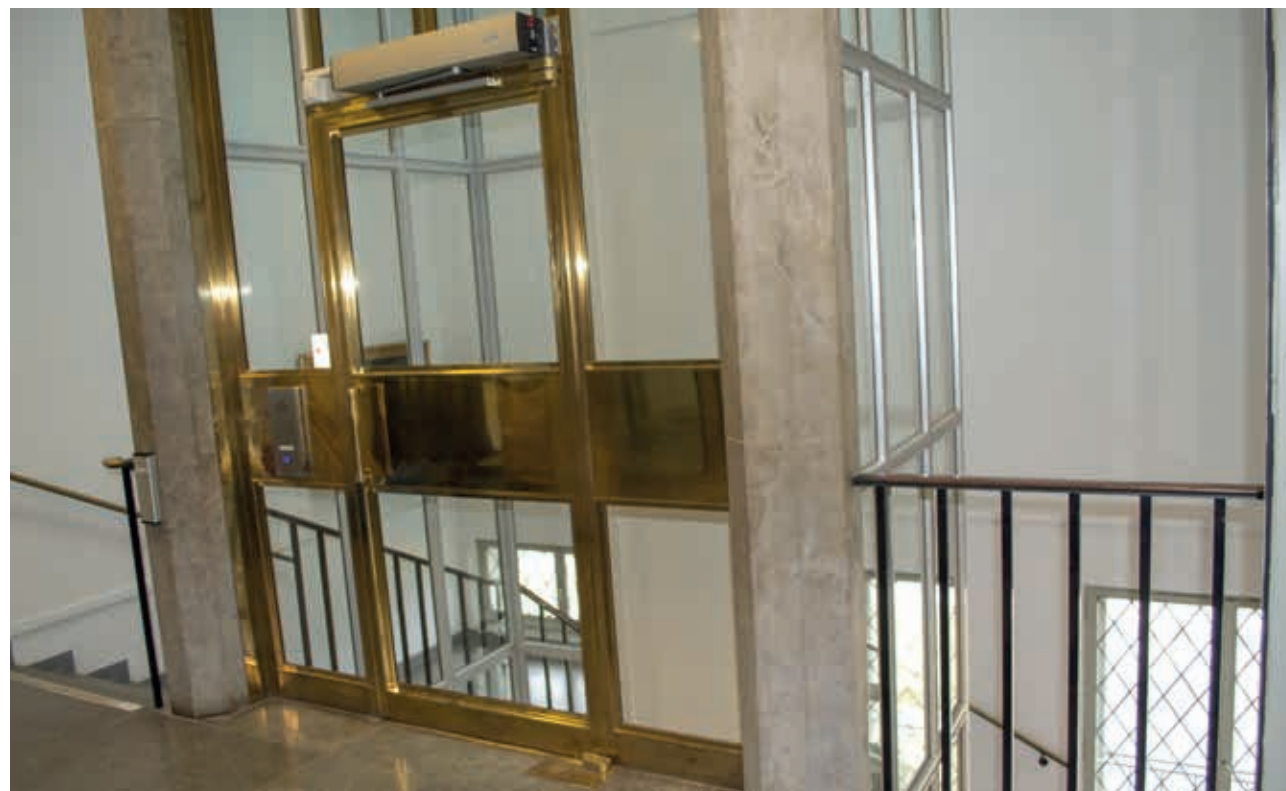
Kulturhistoriska värden: -

Rum 309 – Utställningslokal. Trägolv i stavparkett, vitmålade väggarna, elementen på östra väggen är försedda med en fast hylla/bänk samt elementskydd. Lister och dörrar är målade i en gråbeige kulör. De ursprungliga takfönstren finns kvar, dock användas några fönster till ventilationen och är därför igensatta.

Kulturhistoriska värden:

- Takfönster
- Skjutdörrar mot 310, dörrfoder, golvlist, elementskydd

Rum 301 – Hall

Rum 302 – Skulpturhall

Till vänster och ovan: Rum 303 – Utställningslokal/f.d. kyrksal.

Rum 303 – Äldre inredning i kyrksalen.

Rum 304 – Utställningslokal/kapell.

Rum 305 – Konstmagasin.

Rum 306 – Konstmagasin.

Rum 310 – Utställningslokal. Trägolv i stavparkett och vitmålade väggar och vit- eller gråbeige snickerier. Fast hylla på elementen samt elementskydd längs rummets östra samt västra vägg. Kanten mellan tak och vägg är rundad. De ursprungliga takfönstren finns kvar men är dolda genom en stor skiva som hänger ned från taket. På rummets norra vägg finns även en nödutgång.

Kulturhistoriska värden:

- Takfönster
- Skjutsdörrar mot rum 309 och 311, dörrfoder runt dessa skjutsdörrar, golvlister, elementskydd

Rum 311 – Utställningslokal. Trägolv i stavparkett och vitmålade väggar och snickerier. Fasta hyllor på elementen samt elementskydd på västra väggen. Ursprungliga takfönster finns kvar och

Äldre inredning i kapellet (rum 304).

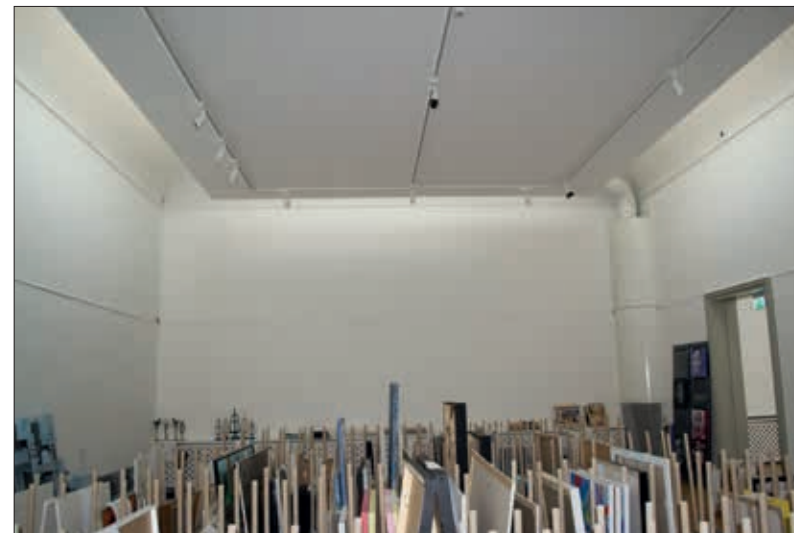
Rum 307 – Konstmagasin.

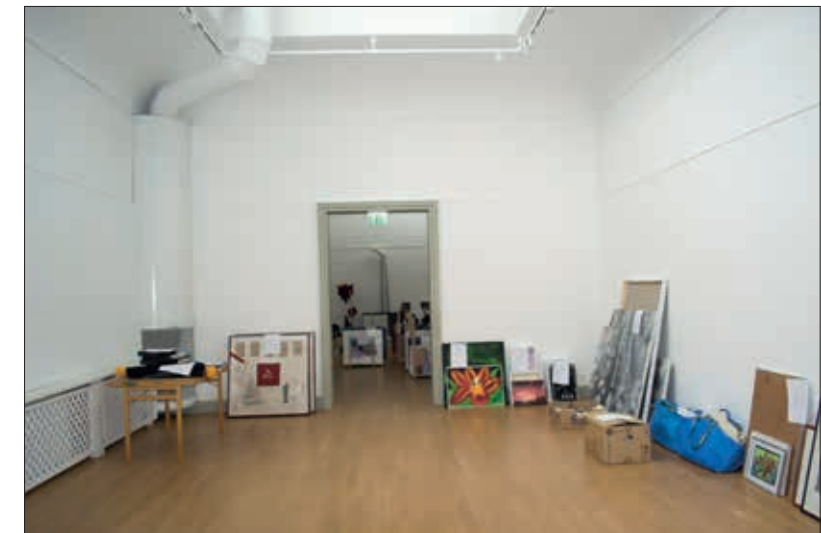
Rum 309 – Utställningslokal.

Rum 307 – Konstmagasin.

Rum 310 – Utställningslokal.

Rum 311 – Utställningslokal.

används, dock är några av fönstren igensatta pga. ventilationen. Vitmålade ventilationsrör syns tydligt i rummet.

Kulturhistoriska värden:

- Takfönster
- Skjutdörr mot rum 310, dörrfoder runt alla dörröppningar, golvlister, elementskydd

RIKTLINJER

- Då byggnaden är så väl bevarad och bär på så många typiska inslag för museibygnader från sin ursprungstid, bör den få behålla sin karaktär. En tillbyggnad kan däremot vara helt modern. Detta bör dock inte hindra moderniseringar i form av ökad tillgänglighet, förbättrat arbetsklimat och dylikt.
- Den ursprungliga arkitekturen och materialen bör bevaras så långt det är möjligt. Alla förändringar och nya inslag bör respektera den ursprungliga arkitekturen och materialvalen.
- Planlösningen bör bevaras, framför allt beträffande bärande väggar. Rumsindelning kan dock ändras genom sekundära väggar.
- Förändringar av ursprungliga inslag bör vara reversibla, dvs. vara möjliga att återställa.
- Anslutning av ev. tillbyggnad bör lösas på gavelsidorna, för att inte störa den genomtänkta symmetriska och monumentala arkitekturen på långsidorna.
- Interiöra snickerier bör bevaras och nya bör få utformning likt originalen.

KÄLLFÖRTECKNING

Tryckta källor

Halmstadsbygd att bevara, Program för kulturmiljövård del 2 (1992)

Petersen B, *Hallandsgården, friluftsmuseet på Galgberget – 50 år* Hallands museum 1975, Särtryck ur: Halland 1974.

Arkiv

Kulturmiljö Halland: Handlingar, ritningar och kartor

Hallands konstmuseum: Bildarkivet, Fotografier

Övrigt

Besök på plats:

Exteriör dokumentation 2012-03-13

Interiör dokumentation 2012-03-15, 2012-03-20, 2012-03-22

Informanter

Anna Holmström, Intendent, Hallands konstmuseum, 2012-03-22

Bilagor

Ritningsbilaga 1 och 2 är byggd på ritningar förvarade i arkivet på Kulturmiljö Halland och redigerade av Maria Johansson för att visa byggnadens rumsindelning idag.

Negativ

Foton är tagna digitalt, av Maria Johansson och Britt-Marie Lennartsson. Originalen förvaras i arkivet på Kulturmiljö Halland.

Film nr:	Datum:	Fotograf:
2012-6	2012-03-13	Maria Johansson
2012-6	2012-03-15	Maria Johansson
2012-6	2012-03-20	Maria Johansson
2012-6	2012-03-22	Maria Johansson
2015-14	2015-04-29	Britt-Marie Lennartsson
2015-14	2015-05-12	Britt-Marie Lennartsson

Hallands museum i Halmstad. Bakom syns uppförandet av en av Örjanskolans lokaler.

